

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 21 Martie st. v.

Era păcat, cu toate că era pe aci se scăpăm din vedere un eveniment, ce merită, ca și publicul nostru să aibă cunoștință de dînsul.

Vorba este numai de un prânț, ce a avut loc la Brînn în 28 Martie n. cu ocaziunea unui iubileu al reuniunii industriașilor de acolo. Prânțul însă câștigă în însemnătate îndată-ce scim, că a fost totodată și un prânț de înfrățire între compatrioți de ai nostri maghiari și între Germani-Moravieni.

Înfrățirea este, care ridică evenimentul prânțului la o momentuositate oare-care; fără de aceasta toată treaba n'ar avé nici o importanță. Ear' pentru noi lucrul are importanță, fiindcă compatrioții nostri maghiari sunt aceia, cari participă la înfrățire cu Germanii din Moravia.

Este frumos, sublim lucru înfrățirea când și scopul ei este sublim și desbrăcat de ori-ce interes ordinar. După pozițiunea ce ocupă Maghiarii la noi în jumătatea transilvană, și Germanii nisuiesc să ocupe în jumătatea cislaitană, scopul înfrățirii din cestiune nu poate fi decât frumos și sublin.

În privința aceasta nici se nu mai perdem nici un cuvânt.

Unirea face puterea, și înfrățirile ce pot fi altceva, decât un fel de uniri. Se găesc adevărate nisce elemente disparate până aci, că ar pute fi mai folositoare, dacă 'și-ar unii puterile la o lucrare împreună și se unesc.

Lucrul acesta însă nu se face numai așa cât dîci, sau până bați în palmi. Muncă de ani trebuie, pentru-ca să înlăture mulțimea greutăților ce se ivesc la toate lucrările împreună.

Numai după-ce greutățile s'au înlăturat; numai după-ce acei câți vor să între într'un fel de companie, s'au obligat împrumutat pentru o lucrare comună, este cu puțință ca o înfrățire să devină perfectă și în fine roditoare. Prânțurile de înfrățire în casuri ca cele arătate sunt așa dîcînd numai punctul pe: i.

„Pester Lloyd“, care printr'o telegramă dela Brînn a încunoscîntat publicul despre evenimentul înfrățirii, ne lasă cu totul în nedumerire. Oficiosul puternicilor din Budapesta nu ne spune, dacă înfrățirea din cestiune a fost pregătită de mai nainte, mai cu seamă însă ne lasă în nedumerire asupra scopului, despre care nu se amintesc nici cu un cuvânt. Are ea să oblească calea tranșăiunii între Cîși Transilvania pe alți de ce ani înainte?

Nici despre aceasta nu ne spune oficiosul nimica.

Cu toate aceste, n'avem să fim nedumeriți într'un nimica. Enigma se desleagă de sine, dacă ne aducem aminte de înfrățirile Maghiarilor din anul trecut: cu Vînezii, cu Austriacii, cu Cehii, cu Polonii, cu Francezii. Expozițiunea dela Budapesta, pare-că a fost anume făcută, pentru-ca să se poată pune pe tapet atâte înfrățiri, ear'

înfrățirile mai că îți vine să dîci că s'au pus la cale, ca compatrioții „patrioți“ să poată de atâte ori mânca și be bîne în contul erarului.

Nimic nu s'a ales de toate înfrățirile din vara trecută. Ungaria nu s'a ales decât cu spesele cele enorme, ear' arangiatorii cu scandalul improvizat înaintea străinilor și cu un duel nesângeros, lipsit de ori-ce însemnătate, după-ce străinii se duseseră pe acasă.

De astă-dată avantajul e și mai mult în partea Ungariei. Acei compatrioți maghiari câți au mâncat și beut, și au banchetuit la înfrățirea cu Germanii din Moravia, au mâncat și beut în contul Germanilor-Moravieni, scutindu-ne patria de spese.

Constatînd însă aceste, lipsim tot banchetul de înfrățire de ce are mai momentuos și-l reducem la o simplă mîncare și beutură, cum se întîmplă în lume de aceste prea adese-ori.

Așa este. Reducem banchetul și-l desbrăcăm de însemnătatea lui politică și totuși: *si muove.*

Compatrioții maghiari sunt dualisti de sîngele cel mai pur și totodată nisuiitori de a purta ei cuvîntul cel dîntău, nu numai în Ungaria, ci în monarhia austro-ungară întreagă. Între națiunile și naționalitățile, cu câte au beut frățietate până acum, Germanii din Cislaitania, ce e drept, sînt în partea cea mai mare și ei dualisti de sîngele cel mai pur, dar' și ei ar dorî să aibă rolul cel dîntău și cel principal în monarhie. Cehii, Slovenii, sînt federalisti, ear' de alții nici nu mai vorbim.

Am vré acum să scim, cu care dintre toți acestia vor compatrioții maghiari să meargă mîna în mîna, după-ce s'au înfrățit cu toți de toate partidele și nuanțele?

La toată întîmplarea rezultatul cercetării noastre e negativ, însă totuși este un rezultat, din care încă putem face deducțiuni destul de instructive pentru situațiunea în care ne aflăm astăzi. Deducțiunea cea mai de căpetenie însă trebuie să fie, că oameni cum sînt compatrioții maghiari, care ar merge bucuros

cu toată lumea din afară în contra tuturor celor din lăuntru, nu sînt oameni de nădejde pentru nici o întreprindere serioasă. În momente critice astfel de oameni nu numai că sînt periculoși supremațiști, ci nu sînt potriviți nici pentru conducere. Ei fiind zăpăciți, trebuie să zăpăcească și pe alții; ceea-ce face, ca lumea, cât poate să-i evite, dar' nu să-i caute pentru a se înfrății cu dînsii, cu atât mai puțin a-i suferi să supremațezeze.

Nu scim ce să dîcem despre expectorările pretinse de „Pester Lloyd“, că le-ar fi făcut Germanii în Brînn față cu „nobila stirpe“ și cu oaspeții din Ungaria. Însă dacă s'a întîmplat așa cum descrie „Pester Lloyd“ lucrul și dacă Germanii din Brînn s'ar fi făcut organul, prin care s'a dat expresiune simțimentelor Germanilor din Cislaitania, acestia ar fi de compătimit. Mai mult însă ar fi de compătimit monarhia austro-ungară, când în fruntea ei, ca conducătoare n'ar fi decât aceste două naționalități, dintre care una nehotărîtă în simpatiile ei către vecini și asupritoare față cu cei din imediata apropiere, ear' ceealaltă cu nisuițe de supremație de o parte, și de alta cerșitoare după spriginul și simpatiile celei dîntău. Se părea că Bismarck făcea nedreptate Germanilor din Cislaitania când pentru conduita lor politică îi numise *Herbstzeitlose* (alusiune la conducătorul lor Herbst), care cuvînt tradus într'un mod practic ar însemna: nematuri.

Însemnătatea prânțului de Duminecă sîrbat în Brînn și cu el a înfrățirii atinse, dacă nu s'ar pute considera de altceva, la toată întîmplarea e un fel de *memento* pentru toate popoarele din monarhie, un fel de *memento*, care să le atragă atențiunea și să le stimuleze a lucra cu toate în direcțiunea, ca monopolului cu supremația să-i facă loc egalitatea. Aceasta din urmă cu atât mai virtuos, cu cât nu dovedesc că sînt genialități aceia care-și revindică înțelepciunea de stat numai pentru sine.

Foița „Tribunei“.

Jenica Bălașcului.

Scene dela țeară.

De

Nicolae Togan.

(Urmare.)

Avea dreptate curatorul Ioan al Bălașcului. Cum se nu te amăresci până'n ficat, rogu-te, când omul, care 'și-a scos mămăliga, decînd s'a pomenit, tot numai din coșul tîu, — lucră pe mîna dușmanului, care nu te-a putut vedé cu ochi buni nici odată și a umblat tot în piciorul tîu, ca să te opăcească în lucrul câmpului? Dacă strîngea Ioan clacă în seceriș, se trezia numai, că și Toderică umblă cu cetera prin sat în aceeași zi. Când avea Ioan legători ori săpători în vie, — Toderică plătia la ai lui de două-ori atîta, numai ca să tragă sîrăcimea la el și să rămână lucrul lui Ioan baltă. Și altele multe a făcut Toderică, doar' ar pute aduce pe curatorul Ioan la sapă de lemn; dar' n'a isbutit. Căci era bogătan curatorul Ioan. 'I-a lăsat bătrînul Bălașcu drept moștenire sdravănă moșie, căștigată cu multă trudă și osteneală dela domni. A făcut trei zile în vremea lui și totuși era om cu stare și prindere; era om de frunte în Hîrlesci. Cum vă spusei, întreagă moșia o moștenise Ioan, căci era singurul copil la tată-seu

și apoi o mai adause și el încă cu atîta prin isurăția sa cu sora cea vestită a Sandului.

O ceruseră și pe lelea Florică popi și dascăli, nene, precînd era fată mare la tată-seu; dar' dînsa vedea mai bucuros pe Ioan al Bălașcului, că era fecior harnic și curățel. Era totdeauna ca scos din cutie. Când 'mi-l vedea Florică în călțuni cu două tălpi dela Sibiu, — lucru cam rar pe acea vreme, — în cioareci de abă, cămașă învîrgată de giolgiu, încins cu curea brașovenească și cu peană de stejar în pîlărie, — numai așa scăpăra după Ioan! După el s'a și măritat.

Fusesse jude Ioan al Bălașcului după aceea în vre-o două rînduri și făcuse multe isprăviri la sat, care până la el nu erau ca'n palmă. Scoala cea minunată, turnul bisericii acoperit cu tinichea, moară de vînt, — care ați, ce e drept, în urma timpurilor schimbate, stă pustie, — apoi scaune și strîni în biserică, haine popesci de mătășă și simbric cum se cade la dascăl, — toate acestea sînt lucrurile lui Ioan. Ce să dîci? Era om să-și cauți părechea în de ce sate românesci! 'I-a și răsplătit Dîeu cu prisos. Coșurile lui, coșerele lui erau tot vîrfuite de grâu și eucuruz. Nu le-ar fi putut goli cu lopata, să fi tot vînturat un an de zile! Clăia de grâu nu-i smintia nici odată din trei ferdele, chiar și când mai venia câte o pîltură preste holde. Precînd la alți săteni din Hîrlesci abia mai da paiul de eucuruz câte un tuleu, pre atunci Ioan al Bălașcului avea pe tot paiul câte 3—4. Apoi boii și vacile lui gîn-

dai, că-s spălate în lapte dulce . . . Ce să vă mai spun? Era bogătan și lucru-i gata. Acum era curator mare la biserică și se avea bine de tot cu popa Stănuț. Îi era drag popii de el, ca de copilul lui, căci mergeau trebile bisericii ca pe sfoară.

Toate ca toate, dar' avea Ioan al Bălașcului, neiculiță, un ângerăș de copilă de vre-o 16 ani, încât cugetai, că e ruptă din soare. Auțit-ați de Ileana din poveste? . . . Așa era Jenica Bălașcului, de nu doară mai frumoasă! Era tăiată de acolo, de unde se taie fetele cele trufase. Și era crescută la școală Jenica, căci lelea Florică voia cu ori-ce preț s'o facă preoteasă. Însă precînd era în fașe Jenica, dîcea mamă-sa de multe-ori către Ioan:

— Auți, Ioane dragă! Atăția popi m'au mai pețit pe mine, când eram și eu fată, dar' după nici unul nu m'am dus, căci 'mi-a plăcut mai mult de tine, bată-te păcatele să te bată! dar' acum din Jenica noastră, dacă 'i-a da Dîeu zile, tot am să trag eu o preoteasă, să-și meargă veste și poveste!

— Să-ți ajute Dîeu, scumpa mea! Dar' uiți că s'au cam schimbat timpurile, decînd erai și tu fată mare, — dîcea Ioan glumind. — Atunci mai luau preoții nostri și câte o fată proastă, cum se dîce, fără carte, dar' acum veți, că umblă tot numai după coconițe, și pe altele, fie cât de bogate, nu le mai bagă în seamă.

— Ho, ho! — dîcea atunci fără a șovăi lelea Florică, — asta nu mă jignescă cătuși de

puțin! Doar' vom fi și noi în stare să dăm copiliței noastre o creștere, după-cum așteaptă lumea de acum? . . . Uită-te numai la Jenicuța noastră cum 'i-ar sedé de bine preoteasă! — Și o săruta și o desmerda lelea Florică, cum numai poate să desmerde o mamă pe singura ei copilă.

Așa s'a și întîmplat. Jenica, după-ce crescuse mărișoară, a fost dusă la școală din oraș și s'a făcut o coconiță, de pare că stete Dîeu tot de ea . . . Dar' apoi bogăția Bălașcului, cine avea s'o moștenească?

II.

— Te asigur, dle Ciotescu, — dîse domnișoara Hajnalka către învătătorul din Hîrlesci — că tati a fost totdeauna binevoitorul d-tale. Te-ai putut convinge la alegere. Dintre cinci concurenți tati numai pe d-ta te-a pîrtinit; măcar-că nu posești limba statului în vorbire și scriere, așa după-cum pretinde legea ați dela ori-și-care învătător. Și ce primire ai avut, de câte-ori 'ți-a plăcut a ne face onoare cu visita d-tale! Mai bună chiar decât dl solgăbirău Furcsaházy. Aveai o înfățișare de tot simpatică și cu asta pe tati 'l-ai captivat; apoi eu încă. . . .

Ciotescu înroșise.

— Mă simt prea măgulit, domnișoară, de această mărturisire negenată chiar de pe nisce buze atît de dragăle, — replică dascălul închinându-se cu plecaciune.

— O, lasă complimentele, dle Ciotescu; — dîse Hajnalka cu glas doios. — 'Mi-se pare, că

Revistă politică.

Sibiu, 20 Martie st. v.

Rapoartele din Balcani iau un caracter de tot confus, și complicațiile, ce rezultă din atitudinea Rusiei precum și din rezistența principelui Alexandru, primesc o formă tot mai amenințătoare. Ziărilor „Neue freie Presse” i s-a comunicat din Odesa, că Rusia se pregătește a ocupa Bulgaria. La comanda generală de acolo se fi sosit deja ordin pentru eventuala transportare a trupelor la Varna. Și s'ar pare de oare-care importanță și împregiurarea, că foile rusești de acolo, care de obicei trec prin o aspră censură rusească în ceea-ce privește toate celelalte cestiuni, tractează acum fără cea mai mică sfială ocuparea Bulgariei și publică fel de fel de combinațiuni de războiu. Cea mai de aproape călătorie a Țărului la țermurii Crimeei, care până acum se întâmpla de obicei în Iunie, încă se aduce în legătură cu anumite planuri de acțiune ale guvernului rusesc.

Dacă se adevăresc aceste sciri, apoi decum se ne apropiăm de o rezolvare a cestiunii orientale, dar' încercăturile promise a lua dimensiuni tot mai amenințătoare. Din acest incident „Pester Lloyd” de Mercuri seara scrie între altele: „Dela început a existat maxima, că numai Europa în totalitatea sa e chemată a stăpâni și a regula rapoartele din Peninsula-Balcanică. Îndată-ce ar cuteza o singură putere a pune propria sa voință și propriile sale interese în locul voinței și al intereselor întregii Europe, dispăre prin aceasta ori-și-ce garanță pentru pacificarea rezolvare a cestiunilor, care nici odată nu pot fi tractate dintr'un punct de vedere egoistic și unilateral, fără de a vătămă în mod simțitor alte interese tot atât de prețioase și egal îndreptățite”.

Ultimele sciri din Belgia sunt mai liniștite și se pare că deși nu s'a făcut încă liniște deplină, totuși momentan au încetat tulburările, și se poate spera, că în cel mai scurt timp vor deveni inofensivi răsvrătorii anarhisti și în Belgia va domni ear' pacea și liniștea de mai înainte.

Cele mai noue sciri îndetaliile despre mișcărilor socialiste din Belgia și Franca sunt următoarele:

Bruxella, 30 Martie n. Din Mons se comunică: Greva devine generală. Trupele au atacat pe revoltanți de trei ori la Bascoup-Chapelle; cesti din urmă au luat-o la fugă lăsând în urma lor trei morți și de ce răniți. În ținutul dela Charleroi țeranii au omorât pe un cerșitor, ce umbla din casă în casă amenințând. Cohurile de sticlă „Bougard” din Roux au trebuit păzite cu miliția, deoarece cesti muncitorii amenințau, că le vor da foc. Trupele trebuințază acum exclusiv patroane aspre. Dela izbucnirea tulburărilor încoace se numără deja o sută morți.

Bruxella, 30 Martie n. În districtul Verviers a izbucnit o grevă. În Charleroi se așteaptă sosirea lui Rochefort. Partidul muncitorilor a publicat după ameați un manifest. Broșurile socialiste se vând cu mile.

nu le faci la loc potrivit. Le-ai greșit adresa! Aveam eu să-ți împărtășesc alte lucruri, care ar pute să atingă viitorul d-tale, dacă nu vei fi cu băgare de seamă! Îmi pare rău, că te feresci de câțva timp de casa noastră... Inima mea ți-a fost totdeauna deschisă, și acum încă voiesc să-ți fie sinceră... Grijea de pașii d-tale, se nu devini ingrat!... Spune-mi de câte-ori cercetezi pe Jenica cea fudulă a Bălașcului într'o săptămână?... Presupuneam mai multă ambițiune la un cavalier de calibrul d-tale! Tată avea intențiuni bune cu d-ta, dar' acum?!... Ah, o fată de iobagiu ca Jenica se m... Îmi voi răbuna eu toate lacrimile, câte le-am vărsat, decând...

Și încep a plânge, nene, fata notarului Szunyoghegyi din Hirlesci, încât îi curgeau lacrimile părău pe obraz la vale. Ciotescu era adus în strimțorare. Nu scia să afle ușa.

— Pentru D-șeu, domnișoară, ce te-a ajuns? Nu crede în boscoane!... Las' că ne împăcăm noi mâne eară! Crede-m' ai, când ți-aș spune, că și acum încă te... La revedere!...

Și se șterse dascălul Ciotescu, de gândia că-l alungă toate strigoile. (Va urma.)

Elena Theodorini în București.

A treia reprezentație: Faust, operă de Gounod

Despre a treia reprezentație a d-șoarei Theodorini la București aflăm în „Voința națională” următoarele:.

Bruxella, 30 Martie n. În ședința de aji a camerei au fost la ordinea zilei revoltele muncitorilor. Ministrul Bernaert a ilustrat regretabilele evenimente ale zilelor din urmă și a împărtășit, că generalul Van de Smissen a stat la 27 Martie cu 12 batalioane și 9 escadroane în revirul de cărbuni dela Charleroi și că armata consistă din 44.750 soldați. Clasele de rezervă convocate la 27 Martie vor fi în curând complete și guvernul va întreprinde toți pașii, spre a restabili ordinea, și spre a da ajutor muncitorilor, care nu au luat parte la devastări. Guvernul va reflecta la un credit de 45 milioane.

Paris, 30 Martie n. Poliția a confiscat un pachet trimis dela Bruxella cu mai multe exemplare ale jurnalului „L'Anarchiste”. Prefectul poliției a dat ordin să se vegheze asupra tuturor anarhistilor străini și să se expulzeze numai decăt, dacă vor dovedi o atitudine provocatoare.

Paris, 30 Martie n. Greva din Decazeville e generală. Guvernul a trimis la departamentele ce se mărginesc cu Belgia instrucțiuni spre împedecarea extinderii tulburărilor și a dat ordin să se iee cele mai energice măsuri, spre evitarea eventualelor atentate asupra averii și a persoanelor.

Situațiunea parlamentară în Italia nu s'a schimbat de loc. Armistițiul va dura până la votarea măsurilor financiare, când vor începe apoi atacurile coalițiunii, care se găsește în aceeași situațiune ca și la 5 Martie. Ea ar voi să împedecă pe actualul cabinet de a conduce campania alegerilor generale și de aceea își va pune toate silințele, ca să restorne pe dl Depretis mai înainte de a se vota bugetul 1886—87. Cabinetul este hotărât să primească lupta în privința bugetului, dar' nu va suferi, ca prin mijlocul obstrucționismului să împedecă lucrările parlamentului. În cas extrem dl Depretis va disolva camera.

Din presa rusească.

„Novoie Vremia” scrie:

Scopul final al Panslavorilor austriaci consistă în aceea, ca să adune sub steagul negrugalben toate popoarele slave — cu excepțiunea Rusiei — și cu ajutorul preponderanței majorității slave se majorizeze pe popoarele neslave din Austro-Ungaria.

Anevoia se poate crede că, chiar succedând partea primă a planului, va succede și partea a doua a lui. Maghiarii, Românii, Germanii, pe basa spriginului lor propriu din anarhia habsburgică și a spriginului puterilor învecinate, vor fi totdeauna atât de tari, încât să se aperse în contra Slavorilor din Austria.

Dar' presupunând chiar' acel succes imposibil, nu s'ar alege altceva din o astfel de monarhie, decăt o Polonia mare, al cărei fanatism național și confesional ar duce-o în curând la descompunere, chiar la împărțire? N'ar fi mai bine pentru Slavii Austriei să renunțe la această politică primejdioasă pentru rasa lor ca și pentru stat? Noi Rușii vom rămâne Slavi și nu vom înceta a simpatiza cu fiecare popor slav, care își apără drepturile, libertatea, credința și naționalitatea, în general: ființa sa slavă. Lupta Cehilor cu Germanii și ceea a Croaților cu Maghiarii va fi însoțită totdeauna de dorințele noastre pentru succes, dar' nu vor pute să conteze la aceasta, dacă vor sta între matadorii

latinității și ai germanismului și vor tinde ca să-și împingă prin forță sau înșelăciune pe Slavii liberi în un jug străin, care proprie nu e al lor, ci străin.

Ca unor cetățeni ai unui stat învecinat și amic le dorim, ca pe cât se poate să renunțe definitiv la fantasiile lor stricicioase patriei lor. Politica, pe care i-o recomandă ei guvernului austriac sau la care voiesc să-și silească, va duce mai iute și mai sigur la conflict, decăt ori-care politică austro-germană sau maghiară, prelungă care putem să rămânem în pace cu Habsburgii.

Politica lui Kalnoky reprobă de dinșii nu e o politică de rasă sau confesională, ci singur politică de stat și după părerea noastră ea e cu mult mai cu scop decăt aceea, pe care i-o recomandă guvernului Slavii austriaci.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei”.

Brașov, 19/31 Martie 1886.

Cestiunea bibliotecii din Câmpia. Dare de seamă. Cu multă bucurie am aflat în n-rul 59 al acestui prețuit și reînviat cestiunea înființării unei biblioteci românești în Câmpia. Scriitorul acestor șire este adânc pătuns de necesitatea unei asemenea instituțiuni și de aceea a lucrat din toate puterile sale pentru realizarea acestei idei. Dar' abia mă aflam la începutul activității mele pe acest teren și mi-a trebuit de ocamdată să-mi bag pumnul în gură și să me retrag dela inițiativă. Pentru ce? Dacă dl correspondent, sau ori-care alt bărbat interesat în cauză, voiesc să afle adevăratul motiv al tăcerii mele, să binevoiască a se adresa la mine pe cale privată, — căci îmi cunosc numele și mă știu că unde sunt — și cu toată bucuria inimei mele le voi proba, dacă lipsa va cere chiar și cu dovezi, că în starea mea de atunci, am trebuit să fac așa. Nu întârziu însă nici cu această ocaziune a-mi face o mică dare de seamă, mai virtos pentru-că dl correspondent prea s'arbatorește mi-o poftescă aceasta. Dar' fi sigur, d-le correspondent, că îndată-ce vei conferi în cauza aceasta cu bărbați mai practici și cu mai multă precauțiune, vei afla, că prea mare jertfă mi-ai cerut. O țic această cu atât mai virtos, căci din Câmpia tare puțini bărbați interesați în cauză vor fi rămas, căroră să nu le fi dat seamă despre toate mișcările și întreg succesul întreprinderii mele.

Scopul meu însă nu era numai înființarea unei biblioteci, ci chiar a unei reuniuni de lectură, vreau să ȳc a unui organism, prin care Românii din Câmpia — atât de isoiați unul de altul — să fie baremi cât de puțin uniți unul cu altul prin concentrarea în un punct comun de interese. Pentru acest ideal am pledat eu cu cuvântul și cu peana de atâtea-ori, de câte-ori mi-sa dat ocaziune. Și nu mă plâng, căci idea mea fu primită cu multă căldură, aplauze de pretutindenea. Dar' totuși am putut să observ și aceea, că se recere o forță morală mult mai puternică decăt a mea pentru a pute pune în mișcare serioasă pe cei-ce erau în prima linie chemați a face aceasta. O asemenea forță nu era, ori și de era, dar' cel puțin n'a pășit pe față; căci altmintearea nu ne putem explica, cum de nici până astăzi nu aflăm în întreagă Câmpia

telor sale este imensă, posedând vocea de contraltă imbinată în aceea de primă soprano, earăși o însușire din cele mai rari, întrucât este cunoscut, că aceste două specii de voci se deosebesc după persoane. Cât despre arta de a modula această voce, ea este perfectă și dovedește școala cea eminentă, pe care artista o posedă.

D-ra Theodorini este apoi artistă până în fundul sufletului. Aceasta am observat-o mai ales în modul cum a știut să se modereze ca joc, și mai ales ca cântare în actul al 3-lea, unde apare pentru prima oară pe scenă, ca o tineră și nevinovată copilă. Erau și acolo multe locuri, din cari se puteau scoate efecte; d-sa însă nu le-a cântat astfel, ci așa cum trebuie a reproduce caracterul personagiului reprezentat. Acesta este după noi meritul cel mai mare al unui artist, de a ști să uite persoana lui când calcă pe scenă, de a se confunda cu totul în figura reprodușă, de a fi obiectiv și nu subiectiv în executarea rolului său.

Vocea d-șoarei Theodorini are cu totul alt caracter decăt aceea a d-nei Patti; aceasta din urmă are o voce de un timbru particular, metalic, care nu mai seamănă a voce de om, ci mai mult cu resunetul unor cristale lovite de o vârguță. Apoi în privirea agilității și modulațiilor seamănă mai mult cu cântul unei păsări. În felul ei este unică; însă îi lipsește ceva, după noi esențial: căldura și timbrul acel omenesc, care face din voce resunetul cel mai adânc al inimii.

o singură instituțiune de asemenea soi. Cerci-am destul și nu sciam, care ar fi mijlocul mai potrivit pentru a ajunge la scop, căci prelungă toată rugarea și stăruința mea, nimeni nu s'a aflat, care să iee inițiativa. În urmă m'am adresat cătră o parte din tinerimea ce era pe acasă cu propunerea, ca împreună să arangiam un bal în carnavalul an. 1885, cugetând că cu ocaziunea aceasta vom pute face ceva treabă. Spre scopul acesta ne și întrunirăm câțiva înși într'o conferință, dar' din anumite cauze — după vederile lor destul de ponderoase — majoritatea a aflat de bine deocamdată a renunța la arangierea acestui bal și prin urmare eu am rămas pe jos cu planul meu. În urmă mi-am cugetat, că scopul s'ar ajunge mai ușor, dacă dela început am avé la dispoziție ceva capital și de aceea mi-am permis din propria-mi inițiativă a deschide o listă de contribuiri în cercul familiei și cunoscuților mei mai vechi, cugetând că în modul acesta voi pute câștiga un interes mai viu pentru cauza mea cel puțin din partea contribuitorilor. Am încasat pe calea aceasta dela d-nii: din Cistelec: Al. Vamoș 5 fl.; Ioan Păter 1 fl.; maiorena Veturia Peter 50 cr.; Al. Pop 50 cr. și Const. Pepene 20 cr. Din Șermeș: Lazar Manó 2 fl., și economii: Gregoriu Buzan, Teod. Selegean și Iosif Sucianghi câte 50 cr. Din Palatca: Al. Albon 2 fl.; Teodor Lucaci 15 cr.; Basiliu Albon și economii: Vasile Oltean, Dumitru Câmpian, Ștefan Pop, Arsint Olariu, câte 1 fl.; Iosif Elecheș, Ștefan Câmpian, Ioan Seles, Ioan Elecheș, Eliesie Seles, câte 50 cr.; Ioan Mureșan 10 cr. și Vasile Trencă 25 cr. Din Băla: Ioachim Huza 5 fl.; David Lupu 1 fl. Din Sănmărtin: Ioan Balint 2 fl.; Vasiliu Manu 1 fl.; apoi Ludovic Conțu din Bozediu 1 fl.; Ioan Várhegyi din Moșia 1 fl. și Al. Lupan din Silivaș 1 fl. La oaltă 32 fl. 70 cr. v. a.

Începutul acesta îmi inspirase mult curagiu, mai ales pentru-că experiasem, că buna-voință a poporului cu mine este. Înainte dară! Mă dusei în Reghin și aci m'am prezentat mai întâi la un avocat — un bărbat cu multă praxă și bun suflet românesc. — Întrebați-l! Din parte-mi ajungă a vă spune, că din casa acestui om m'am întors mai practic. Am venit acasă, — respective nu acasă, ci la un consăngean al meu, pentru-că eu n'aveam casă — și aci mi-am ales un nou drum de mănecare: m'am apucat să formulez proiectul de statute. În sensul acestui proiect, reuniunea avea să-și ajungă scopul sau mai ales prin: ajutorarea și premiarea învățătorilor nostri poporali, prin înființarea unei biblioteci centrale, subîmpărțită în mai multe filiale portative pentru popor, în fine prin procurarea de ȳare românești pentru singuraticile comune. Proiectul meu de statut a trecut spre studiu și revisiune în mâna unor bărbați din Cluj, pe cari, nu încape îndoială, că experiența i-a făcut destul de competenți în judecarea aștorfel de cauze. Mai resta înaintarea statutelor spre întărire. Aci mi-am aflat eu piedeca, preste care mai departe n'am putut străbate. Era lipsă de o comisiune, ear' comisiunea trebuia să fie exmisă din partea cuiva, adecă trebuia să se convoace o ședință și aceasta trecea preste competență, ba chiar preste putința mea. N'am întârziat însă a mă adresa cătră mulți în cauza aceasta, ba cercasem pretutindenea pe unde numai puteam afla un picur de speranță, dar'...

Tocmai această însușire o posedă vocea domnișoarei Theodorini. A face o comparație între aceste două artiste nu este cu puțință. Asupra întipăririi produse de ambele, putem spune, că precând Patti provoacă admirarea, Theodorini însuflă entuziasmul.

Cât despre jocul ei, ca artistă dramatică, atât vom spune că este la înălțimea cântului său.

Ovațiunea făcută artistei a fost întru adevăr măreață. După-ce în teatru a fost rechemată cu aclamări entusiaste, încât teatrul părea că se prăbușește, i-s'a dat o imensă coroană și o mulțime de buchete, apoi la eșire studenții universitari au condus-o până la locuința sa cu faclă, făcând să resune stratele de aclamările lor. La hotel du Boulevard strigătele de „să trăiască marea noastră artistă, vivat Elena Theodorini!” nu încetară până-ce dînsa nu eși în balcon. Neputând vorbi mult din cauza oboselei vocii, ea aruncă o floare în mijlocul mulțimei spunând: „vă dau o singură floare; în ea este întreagă inima mea”. Aplauzele și șgomotul reîncepură cu frenesie și păreau, că nu voiesc să mai înceteze. Artistă avea lacrimile în ochi; ea simția o adâncă bucurie, pentru-că după-ce încântase lumea, ea consacra meritele și reputația și în propria ei țeară.

D-șoara Theodorini a fost bine secondată de tenorul dlui Gabrilescu și de basul dlui Teodorescu.

de nicăiri nici un ajutor! Probat-am în Cojocna cu ocaziunea adunării despărțământului X al „Asociațiunii”, dar' din anumite cauze propunerea mea nu s'a putut aduce în discuțiune. Apoi, domnilor, un om singur, un singur om, fără putere și fără ajutor, de ar ave el ori câtă bunăvoință, în fața unei încercări ca aceasta, nu poate decât să-și plece fruntea spre pământ și să repășească. Repășirea mea însă nu era pentru totdeauna, căci 'mi-am pus de gând să-mi continuu pasul început, îndată-ce îmi voi crea în Câmpia o poziție mai solidă.

Veți bine, în timpul acesta eu nu sciam că voia să mă depart, ear' dacă totuși m'am departat, depărtarea mea e numai provizorie. Cu toate acestea nu vreau și nici odată n'am vrut bucurosa să vdrean necontrolat și să port responsabilitatea asupra unui capital așa de scump și așa de delicat. De aceea am cerut adese și dela mulți, ca să se constituie într'un comitet, care să mă elibereze de această sarcină; probat-am chiar ca să concred administrarea acestei averi directoratului despărțământului XIII din Reghin al Asociațiunii, dar' dacă nici în o formă nici în alta nu s'a putut, ce era de făcut? Am căutat să suport eu această cauză. Că am trăgănat darea rațiocinului? Apoi da, pentru-că altora și mie nici odată nu 'mi-a convenit, ca pe cale publică să dau rațiocinul asupra capitalului unei societăți, ce nu era. Atâta pentru acum; și dacă cineva vrea să scie mai mult, serie-mi și va afla, că am purces cu multă conștiințioasă. Nici n'au ruginit banii în punga colectantului, pentru-că colectantul abia 'i-a încasat și 'i-a și dat în Câmpia la doi indivizi străini prelungă obligațiuni și bune interese.

Cu finea lui Iunie vom ave la 37 fl. și de aci încolo se vor depune la un institut de economii. Am declarat însă de repetite ori și declar în public și deastădată, că sunt gata în tot momentul a transpune obligațiunile așa precum sunt, sau la cas de lipsă și rescumpărate în bani gata, precum și lista contribuitorilor în original, adică întreaga administrare și îngrijire ulterioară a capitalului, ori-cărui bărbat de încredere autorizat spre aceasta din partea ori-cărei majorități din Câmpia. Fie-mi însă permis a ține, că întrebuințarea acestor bani spre alt scop n'as pute-o să o aprob nici odată, pentru-că atunci nu știu, când se va mai afla cineva, care să aibă gustul de a păși cu astfel de întreprinderi. A forma o bibliotecă populară portativă nu e greu, la cas de lipsă chiar și numai cu 100 fl. v. a. Că vă interesați de aceasta e lucru frumos, dar' nu e destul atâta, ci trebuie să și lucrați, căci numai prin activitate veți ajunge la isbândă în Câmpia.

Colectantul,

Bucium-Poieni, în 6/18 Martie 1886.

După-cum am cetit în numerii trecuți ai ziarelor noastre, în cari numai puțin s'a amintit, ba numai chiar s'a adus la cunoștință despre „furtul” ce a fost în Munții-Apuseni la Vulcoiu, comuna Bucium-Poieni.

Despre aceasta voiesc a vorbi și a spune tot adevărul cum a fost și anume:

Duminică noaptea spre Luni, adică în 28 Februarie spre 1 Martie n. pe la o oară după mezul nopții, s'a dus asupra Francezilor, cari posed acum numita baia la Vulcoiu, o ceată de oameni, cari le-au luat tot ce au avut, anume

Despre această reprezentațiune „Românul” serie:

Aseară la teatrul național, cu o sală înțesată, și în mijlocul unor aplauze entusiaste — și adese-ori atât de sgomotoase, încât făceau rău jocului d-șoarei Theodorini — s'a cântat de „privighiătoarea Olteniei” opera „Faust”. Margareta, ideal, eteriană, creațiune a lui Gounod, a fost realitată de d-șoara Theodorini astfel cum temperamentul sau artistic îi impune a înțelege acest rol. MM. LL. Regele și Regina au dat în multe rânduri semnalul aplauselor. Buchete și coroane au fost aruncate pe scenă. O poezie, omagiu al tinerimii universitare, a fost împărțită în sală. La esire, mai mulți studenți cu torțe, au așteptat pe artistă și 'i-au însoțit trăsura în strigăte de „Ura! să trăiască privighiătoarea Olteniei!” până la otelul bulevardului. D-șoara Theodorini a eșit în balcon, a rugat pe unul din domni cari o însoțiau a mulțumi studenților în numele seu. Le-a aruncat apoi un buchet și în urmă, ulițele au reîntrat în liniște.

D-șoara Theodorini va da două concerte la Iași. Comitetul teatral din a doua capitală a regatului se obligă a da pentru aceste reprezentațiuni d-șoarei Theodorini suma de 10,000 de franci. D-na Aristia Manolescu va merge la Iași, pentru a lua parte la aceste reprezentațiuni.

30 chilogr. de aur topit, patru mii florini v. a. bani gata. Trecu 1 Martie numai cu atâta, că au venit în comuna B.-Poieni vre-o 6 gendarmi, în 2 Martie au mai venit încă 6 gendarmi împreună cu locotenentul Kovács și comisiunea dela tribunalul din Alba-Iulia, precând eram încă cu dl capelan din loc N. Adamoviciu și încă alții. A venit un jurat comunal și dize: d-le Părinte! sunteți rugați a da cuartir gendarmilor în școală pe 24 de oare. D-lui capelan îi fu răspunsul: „pe 24 de oare nu se va pute, deoarece prin aceasta se va împede învătământul, ci acum pe noaptea aceasta se va pute”. La acest răspuns juratul merse și le pregăti cuartirul cerut. Nu trecu două minute și se auă: vai de noi! a sosit la Vulcoiu o ceată de soldați. Mai stăturăm pe cugete, eată! pe la 10 oare din noapte sosiră gendarmii cu dl Kovács, și vre-o câțiva oameni nevinovați prinși și legați cum e ferul. Într'aceea stătură în școală până la 12 oare, dela 12 oare începură a se împărți în patruile împregiurul școalelor, vre-o câțiva au mers în cimiter și au rupt o sulă dela un mormânt, și cu virful acelei sulite 'i-au boțit cu coatele pe sub genunchi pe bieții prinsoneri nevinovați, trăgându-i prin sală, le da mereu bufnite, până nu mai puteau grăi nimic. Această tiranie din partea gendarmilor ținu până la 3 oare după mezul nopții. După aceea s'au departat cu toții și s'au dus ear' la Vulcoiu.

În timpul acesta al nopții singur numai învățătorul I. Lupu a fost în sala de alături, care numai prin un părete subțire era despărțită de sala judecătii de noapte. Auănd acesta vaietele și plânsurile bieților oameni necăjiți, cari strigau: vai femeia mea! vai copiii mei! a voit să-și părăsească locuința — și când a fost să ese pe ușă — un gendarm din ambit 'l-a întors bufnindu-l odată, după care acesta s'a întors în odaia. Noaptea aceea a fost pentru învățătorul nostru, ca o noapte de temniță.

Făcându-se ziua, dl capelan N. Adamoviciu vizitând școala, 'i-s'au descoperit toate, întrând înăuntru, s'a aflat o bătă destul de tare și virful sulii luciat de coatele și genunchii celor bătuiți, apoi mergend împreună cu învățătorul în cimiter, acolo au găsit o sulă ruptă în trei bucăți.

Dl N. Adamoviciu pētruns până în inimă de suferințele poporului a mers îndată la veteranul nostru domn paroch Ioan Iancu și 'i-a enarat toate. Acest din urmă pētruns până în inimă a mers împreună cu dl capelan până la baia din dealul Vulcoiu la judecătorie spre a întreba, dacă cu scirea judecătoriei maltratează gendarmii poporul astfel? Decum să capete ceva mângăiere, dar' au fost amenințați din partea locotenentului Kovács, că și dinșii știu despre furtul întâmplat, — mirare! — ce mângăiere au primit. Cu inimile frânte s'au întors la locuințele lor.

A trecut 1—6 Martie, fără să dea ceva urmă, pe cât timp gendarmii tot legau fără milă și cruțare, pe ori-ce om ce îl întâlneau, ba încă ce tiranie, țic așa, pentru-că altmintrenea nu pot țice faptelor ce le făceau gendarmii. Precând prinsonerii în timpul nopții voiau să-și recreeze puterile prin odihnă, scoteau pe unul câte unul, și îi duceau în câmp afară, unde îi desbrăcau de toate vestmintele pe zăpadă rece, și îi innodau ear' cu coatele la genunchi și le dedeau bufnite fără milă. După-ce cugetau că le este destul, apoi aruncau zăpadă pe ei și țiceau: „Punem sare pe voi să nu vă împuțiți.” Tot așa au continuat gendarmii până Sămbătă seara, precând judecătorii a dat ordin judelei noastre, N. Șoica, țicend: „A sosit dela înaltul minister prin telegrama de adi, statarul, că dacă nu se va găsi furtul în timp de 8 zile, apoi tot din 10 oameni să omoară unul. Judele nostru primind acest ordin, a mers la d-nii preoți și le-a împărțit, spre a-l publica în sf. biserică. Așa a și fost că s'a publicat, dar' precând eram încă în serviciul divin, Duminecă dimineața în 7 Martie, a sosit încă o companie de soldați dela reg. 82, adică cari au fost până acum în Ighiu. Acum ne cugetam cu toții numai la pericolul cel mare ce ne amenință, fără să gândim, că oare din poporul cel mare românesc vor fi acei lotri?

Eată dar' cum fu descoperirea: Un locuitor din B.-Poieni, care încă a avut un fecior între acei vinovați, a mers la d-nii preoți și le-a descoperit toate. Acestia, însărcinați fiind mai nainte încă din partea judecătoriei, că ori-ce vor auă din popor, să spună. Acum mahnii până la suflet au înconștințat pe judele nostru, acesta pe judecătorie, ca să fie acum pe pace, că aurul și banii dimpreună cu lotrii vor veni de bună voie. Duminecă cătră seară a venit dl jude comunal împreună cu locuitorul, care a descoperit la d-nii preoți și au mers la aceia, la cari a fost aurul și banii, și 'i-au chemat țicându-le: „veniți de bună voie, că vă va fi mai ușor.” Acestia au plecat și s'au chemat unii pe alții, câți au fost

din B.-Poieni. Însă parte au fost din Mogoș, parte din B.-Șasa, parte din B.-Isbita. De toți au fost la număr 40 oameni vinovați, de aci se poate vedea, că prelungă toată încercarea și maltratarea gendarmilor, n'au putut da de nici o urmă, fără numai de bună voie.

Eu numai adevărul voiesc a spune. „Nici satana nu e așa negru, precum îl fac pictorii”, așa nici furtul acesta nu s'a făcut după-cum țice unii și alții, de oamenii cei mai auăți din comuna Bucium, ci de nisce oameni mai lipsiți. Și de ce oameni? De oamenii aceia, cari în timp de aproape 20 de ani au lucrat la acea baia, fără să dea ceva bun, în care timp au spesat acolo. Acum au fost lipsiți însă precând au îndreptat bășagul, au venit Francezii și 'i-au scos afară. Dar' deși au făcut fapta aceasta din lipsă, totuși până acum au fost oamenii cei mai onesti și cu purtare morală foarte bună, nici măcar unul n'a fost cândva pedepsit judecătorește.

Cassarul Francezilor, care acum e mort, n'a murit rănit de dinșii, ci ei 'l-au făcut scăpat, el s'arind preste un ambit, și-a frânt un picior și stând prea mult afară, s'a răcit și a cădut și după 8 zile a murit.

Vulcoianul.

Cronică.

Reformarea legii comunale. Partidul numit liberal și cel independent studiază fiecare în comisiuni proiectul de lege privitor la reforma legii comunale, care se va prezenta după ce se va termina discuția asupra proiectului de lege pentru reforma administrațiunii comitatense și asupra proiectului de lege pentru gloate.

Numire. Dl George Ciat jude la judecătoria cercuală din Rodna-vechiă a fost transferat ca jude la tribunalul din M.-Oșorheiu.

În adunarea ordinară a despărțământului I al reuniunii învățătorilor rom. gr-or. din districtul X, Brașov ținută la 9 Martie a. c. în comuna Dêrste, parochul local Toma Bârsean însușit de cuprinsul disertațiunilor cetite în această adunare asupra temei: „Disciplina în școală” s'a aflat îndemnat a destina un premiu de 6 fl. v. a. pentru elaborarea unei teme de cuprinsul:

„Cum să fie creșterea ce părinții au a o da copiilor lor, pentru-ca școala să-și poată ajunge mai cu înlesnire înaltul seu scop?” La această idee sublimă s'au mai alăturat d-nii: Irimie Popa, econom cu 10 fl., Ioan Găvrus, notar cu 4 fl. și Victor Popea cu 5 fl. — suma 25 fl. Această sumă conținuându-se comitetului despărțământului amintit, acesta publică următorul concurs cu termenul până la Duminecă Tomei a. c. Suma de 25 fl. se va oferi aceluia domn, a cărui lucrare va fi judecată din partea comitetului, ca cea mai bună întrunind condițiunile următoare:

a) Tema să fie lucrată în formă de cuvântare; b) stilul să fie cât se poate la înțelesul poporului; c) fiecare temă să fie însoțită de un motto; d) numele autorului va fi cuprins într'un plic sigilat, care va purta motto temei; e) lucrările să fie scrise de mână străină; f) lucrările nepremiate se vor retrimita la cererea autorilor, ear' necerându-le dinșii, picul se va arde și lucrarea se va păstra în arhiva bibliotecii reuniunii; g) dreptul de proprietate asupra lucrării premiate rămâne al autorului, care pentru vulgarizarea ei în poporul nostru, este rugat a o publica în broșuri; h) reflectanții au a-și trimite lucrările lor până la termenul amintit la președintele despărțământului, Ioan Dorca în Satulung (Hoszsufalu). Satulung, 18 Martie 1886. I. Dorca, președinte. I. Darius, notar.

Funcționarii noi. Guvernul nostru a creăut că poate să mai dea și pentru a crea nisce posturi de așa numiți „învățători vinicultori ambulanti” pentru „a promova cultura rațională a viței de vie și îngrijirea vinului”. Pentru comitatele ardeleni a fost numit ca astfel de învățător Paul Fekete; pentru Selagiu, Sătmăr și Bihor, Gariel Palumby; pentru Arad, Timiș și Caraș-Severin, Alexandru Raf.

Limba maghiară o cere ministrul de interne pentru adresele de pe scrisorile oficiale scutite de porto postal. În motivarea acestei nouă ordinațiuni ministrul țice, că afară de limba maghiară funcționarii de postă nu pot afla, dacă scutirea de porto e îndreptățită sau ba. — Cum rămâne însă cu datorința funcționarilor de a învăța limbile țerii?

Convențiunea comercială cu România. Din Viena se comunică, că asociațiunea exportatorilor de confecțiuni bărbătesci, cari anul trecut au importat în România mărfuri în valoare de 25 milioane franci, au adresat locuitorului ministrului de comerț, baronului Pusswald, ministru de comerț, un memoriu, prin care se roagă, ca guvernul în vederea prejudiciilor însemnate ce ar rezulta pentru această industrie, din ruperea relațiunilor politico-comerciale cu România, să stăruiască dacă nu la reînnoirea de timpuriu a convențiunii actuale, dar' cel puțin la prelungirea statului quo.

Baronul Pusswald respunde delegațiunii, că guvernul austriac va face totul spre a conduce bunele relațiuni cu România. Totuși, adause dl de Pusswald, n'ar fi rău să se pregătească pentru o epocă neconvențională.

Împăratul Wilhelm cu ocaziunea aniversării a 89, a adresat principelui Bismarck următoarele rânduri, drept semn de mulțumire pentru multele felicitări, ce a primit din toate părțile: Poezie, muzică, pictură, toate sunt puse în serviciul țilei, pentru-ca să-mi dea și semne învederate de supunere. Pretutindenea în țeară repetirea aniversării mele a fost sărbătoare națională. În mijlocul mulțimei celei mari de flori, care 'mi-au venit din cele mai diverse părți, inima îmi bate de bucurie și recunoștință pentru aceste călduroase manifestațiuni patriotice. Din ele, înțit, iau putere și încredere de a lucra și mai departe, cu toată bătrânețea mea, pentru binele poporului, cât timp mă va mai ține Dzeu.

Varietăți.

(Expoziție ornitologică.) În Viena s'a deschis și acum, ca în toți anii, o expoziție ornitologică, la care figurează și o colecție interesantă de păsări din Australia. Sunt expuse atât păsări vii cât și umplute, ba chiar cărți scrise asupra diferitelor păsări, precum și felurite ouă. Prea interesante sunt și extremele în dimensiunile ouălor dela păsările cele mai mari și dela cele mai mici. Oul cel colossal al antediluvianului Aepiornis maximus (34 centimetri lung, 24 centimetri lat și 93 centimetri circumferență) stă lângă oul micului colibri în raport de 50,000 : 1

(Un nabob.) Mr. Mackay, cunoscutul milionar american și-a arangiat nu de mult în Paris o odaie de fumat, al căreia ameublement consistă din lemn simplu și cu toate aceste costă aproape 100,000 franci. Păreții sunt anume tapesați cu bancnote europene. Plafondul e format din fl. austriaci, la mijloc e o bancnotă de țice, bancnotele de cinci formează gravarea din pregiur. Pe păreți sunt așezate bancnote franceze, engleze, rusesce și italienești în cele mai frumoase figuri.

Bibliografie.

Etymologicum Magnum Romaniae. Dictionarul limbei istorice și poporane a Românilor, lucrat după dorința și cu învoalea M. S. Regelui Carol I sub auspiciile Academiei Române de B. Petriceicu Hașdeu, membru al Academiei Române, al Academiei Imperiale de științe dela St.-Petersburg, al Societății de Lingvistică din Paris, al Societăților Academice din Belgrad și Sofia, etc., director general al Arhivelor Statului, profesor de filologia comparativă la Universitatea din București. — Făscioara II: Aca. — Aflu. — București, 1886.

Politica noastră comercială și convențiunea cu Austro-Ungaria. De Stefan Pop. București, 1886. Tipografia Stefan Mihalescu, strada Covaci Nr 14.

Amintiri. De Cornelia Emilian. Iași, 1886. Tipografia națională, strada V. Alexandri.

Cărți bisericesc. Cunoscutul și zelosul scriitor bisericesc dl Ioan Papău, preot al diecesei Gherlei, spiritual la institut corector, asesor cons. și vice-protopop onorar a edat tomul III din „Cuvântări bisericesc și „Orientele catolic” sau „Concordanțele tradițiunii”.

În tipografia „Aurora” din Gherla au apărut următoarele broșurele:

Poterea amorului. Novelă, de Paulina C. Z. Rotinaru.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. — Edițiunea „Amicului Familiei”.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Belgrad, 2 Aprilie n. Ristici probabil va prezenta astăzi regelui Sârbiei noua listă de ministri. În cercurile politice din Belgrad domnesce părerea, că schimbarea guvernului e identică cu schimbarea politicii interne și externe a Sârbiei.

Sofia, 2 Aprilie n. Se confirmă că principele Bulgariei a răspuns la telegrama Porții cu o respingere categorică. Se crede, că principele la cas, că puterile subsemnează protocolul conferenței, va protesta și va adresa un manifest către poporul bulgar.

Constantinopol, 2 Aprilie n. Poarta primind deja răspunsul principelui Bulgariei, a însărcinat pe Gadban Effendi de a pleca neîntârziat la Filipopol, respective la Sofia.

Bruxella, 2 Aprilie n. Liniștea s'a restabilit în țeară pretutindinea. Lucrătorii parte au reînceput lucrul, parte stau gata a-l reîncepe.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 5 Iulie a. c. imobilele văduvei lui Mihail Sill și soții decătră trib. reg. din Sibiu; mai departe tot imobilele acestora se vor licita afară de Sibiu și cele aflătoare în următoarele comune: în 30 Iunie a. c. la casa comunală din Cîsnădia, în 28 Iunie la casa comunală din Sadu, în 2 Iulie a. c. la casa comunală din Tălmăciu.

Concursuri:

— Un post de scriitor la jud. cerc. din Timișoara. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămîni la prezidiul trib. reg. de acolo.

— Un post de magistrul de poștă în comuna Török-Szákos (com. Timișului). Concursurile sînt a se trimite în 3 săptămîni la direcțiunea poștală din Timișoara.

— Un post de magistrul poștal în comuna R.-St.-Mihail (com. Timiș). Concursurile în 3 săptămîni la direcț. poștală din Timișoara.

— Un post de respicient de finanțe la direcțiunea financiară din Sibiu. Concursurile în 3 săptămîni la direcțiunea financiară de aci.

Economie.

Despre boala de gură și unghii s'a ivit un cas acum decurînd în Györök (com. Aradului) între vitele unui locuitor de acolo. Din partea pretorului cercual s'au făcut dispozițiuni spre a se înăduși această boală.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 31 Martie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr. de mijloc 44.— cr. până 45.— cr. ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerănească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușoară — cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până 45.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 400 cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 2 Aprilie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.65	vînd. 8.75
Lire turcesci	11.15	11.25
Imperiali	10.15	10.25
Ruble rusești	1.23	1.24

Bursa de Budapesta

din 1 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 60/0	102.50
" " hârtie " 40/0	94.55
Împrumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	105.—
" " bănațene-timișene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Renta de hârtie austriacă	84.75
" " argint austriacă	85.—
" " aur austriacă	114.—
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	295.25
" " " " austr.	297.74
Argintul	—
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.99
Mărci 100 imp. germane	61.65
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Bursa de Viena

din 1 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 60/0	102.25
" " hârtie " 40/0	94.45
Împrumutul căilor ferate ung.	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.40
Bonuri rurale ung.	104.80
" " cu cl. de sortare	104.80
" " bănațene-timișene	105.—
" " cu cl. de sortare	104.80
" " transilvane	104.80
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	120.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.80
Rentă de hârtie austriacă	84.40
" " argint austriacă	84.45
" " aur austriacă	114.35
Losuri austr. din 1860	139.25
Acțiunile băncii austro-ungare	873.—
" " de credit ung.	294.—
" " " " austr.	297.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.1/2
Mărci 100 imp. germane	61.67
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

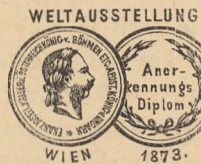
Bursa de București.

Cota oficială dela 31 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (50/0)	Cump. 95.3/4	vînd. 96.1/2
" Rur. conv. (60/0)	86.—	86.1/2
Acț. de asig. Dacia-Rom.	266.—	267.1/2
Banca națională a României	1085.—	1183.—
Împr. oraș. București	31.—	33.—
Acț. de asig. Naționala	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrieri fonciare urbane (50/0)	82.1/2	83.1/2
Schimb 4 luni	—	84.—
Societ. const.	187.1/2	230.1/2
Aur	15.1/4	16.1/2

Se cumpără pentru plată bună

o vulpe viuă:
strada Cîsnădiei Nr. 39,
adjutantura reg. 3 de husari.
[265] 2—3

Vinuri naturale
transilvănene
premiat

Vinuri de pe Târnăvă

se ofer decătră subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

	flacoane: mari,	de mijloc,	mici
Vin de măsură	3/4	1/2	3/8 Litr
Vin de dineu	40	—	25 cr.
Vin dessert, ales	50	—	30 "
dtto. risling	60	—	35 "
Assbruch	60	—	53 "

Depoiste în Sibiu:

Depozitul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.

Depozite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.

J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.

Georg Hersch, strada Cîsnădiei Nr. 32.

Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.

Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.

Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.

Ospețaria, strada Oenei Nr. 9.

Dtto strada Oenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adică: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vîndătorii primesc rabat.

Vîndere în legături din anii 1862 până 1885.
Comande din afară se efectuează prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[238] 5

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

[234] 10—20

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a lunei în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, povești, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sîrbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor pute procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vîndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiucluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufleteșc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pînză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pînză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.